

תת"ע 2971/10/13 - מדינת ישראל נגד משה ברכה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13-10-2971 מדינת ישראל נ' משה ברכה
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
משה ברכה
הנאשם

הכרעת דין

הריני לזכות את הנאשם מוחמת הספק.

1. העבירות המיחסות לנאשם:

כנגד הנאשם הוגש דוח המיחס לו עבירות לפי תקינה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ולא צית להוראת תמרור "עצור" שמספרו 302 המוצב בכיוון נסיעתו.

2. נסיבות המקירה:

כמפורט בדו"ח, הנאשם נהג ברוחב פינת הפרחים ופנה שמאלה לרחוב מורד הגיא. הנאשם לא עצר לכארה לפני הפניה, מקום בו מוצב תמרור עצור ויש קו עצירה על הכביש. השוטר שערק את הדו"ח ציין כי יש ראות טובות ומוג אוויר נאה. השוטר ביקש מהנהג הנאשם לעצור בצד והסביר לנаг שהיה לבדוק ברכב את הדין. הנאשם השיב בתגובה: "אני עצרתי".

3. העדים שהיעדו בפני:

מטעם התביעה העיד השוטר שערק את הדו"ח מר שקור מנטור ומטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

4. פרשת התביעה:

מר שקור, השוטר שערק את הדו"ח והuid מטעם המאשינה אישר בעדותו בבית המשפט את נסיבות המקירה ותגבות הנאשם לעיל.

העד טוען כי עמד במרחק 10 מטרים מהמקום, כפי שהוא לרוב במקומות רבים בכל יום. יש ברשותו לראות את הרכב. הנאשם טוען כי בכל יום הוא נושא ברכחוב זה וכעכשו השוטר הבחן כי לא ניתן לצפות בכאן העצירה מנוקודת מבטו של השוטר. עוד הוסיף, כי בדרך כלל עומדות נידות משטרתית בסמוך לכך העצירה ולא מול הצומת מסיבה זו.

העד בתגובה לדברי הנאשם טען שלא ניתן לעמוד בסמוך לכך העצירה לאור הרכבים הפרטיים חונים בפניהם ימינה. זו הסיבה שהנידת עמדה בצד השני. אפשרי שניידות אחרת בסמוך לכך העצירה במקום חנייה שהתפנה.

5. פרשת ההגנה:

הנאשם uid מטעם עצמו וטען כי נושא לכיוון מקום עבודתו בדרך זו ומכיר את המקום היטב. הנאשם מודיע לתמרור העציר וכאן העצירה במקום וטען כי כאן העצירה ממוקם לפני הצומת "בעליה". לטענתו מטעם זה לא ניתן להבחן בכאן העצירה ולכך לא ניתן כי הנידת הבדיקה בו. לטענתו מדובר בצומת פקוק במיוחד ובנסיבות דנן נסע אחר רכב ועצר לפני כן העצירה. הרכב שלפני המשיך לתוך הצומת ובאמצע הכביש עצר בטרם פנה ימינה לאור הרכב שהגיע ממשמאלו. לטענתו שני התמരורים המצויים במקום מתקשים על שדה הראייה, לריבים המנסים להשתלב.

הנאשם הוסיף כי לאחר שהשוטר עצר אותו הוא עמד על קר שער וחדר והוסיף שלא ניתן להבחן בכאן העצירה.

הנאשם הדגיש כי אין אפשרות שלא לעצור לפני הכניסה לצומת, כיוון שדוח הראייה מוגבל, בין היתר, על ידי המכוניות החוננות בקרבת מקום.

בחקירותו הנגדית נשאל האם הבחן בשוטר והשיב בשלילה. הנאשם הבחן לאחר מכן רק לאחר שביצע את הפניה. הנאשם טען כי נהג באופן בטוח וזהיר והדגיש שבנסיבות עצירתו של הרכב לפני אין סיכוי שלא עצר אף הוא.

ב"כ המאשינה הציג בפני בית המשפט מכתב שערק הנאשם (ת/2) המפרט את בקשתו לבטל את הקנס נשוא הדין בפניו.

ב"כ המאשינה טוען כי לא מפורט בכתב שהנאשם עצר עצירה מלאה כנדרש. הנאשם טען מכך שאכן מוסבר זאת.

6. פנימתו של הנאשם למשטרת (ת/2):

הנאשם פנה למשטרת ביום 26.2.13 בנסיבות בקשה מונומקט בכתב בה פירט את טענותיו כפי שהובאו בדיון שבפניו. הנאשם טען מספר פעמים בבקשתו שאכן עצר לפני העצירה והסביר בהרחבה את נסיבות המקירה.

7. **דין והכרעה:**

תחילה, אני קובע כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מהטעמים הבאים:

בנסיבות דנן, העידו בפניי השוטר מטעם המאשימה וה הנאשם מטעם עצמו. מקום שמדובר במילה נגד מילה לבחן את אמינותם העדים שבפני.

מיום נידת המשטרה מול צומת עמוס, בעוד רכבים רבים חוצים אותו ורכבים נוספים חונים לצדיו אין אפשרות לשוטרים להתרשם באופן חד משמעי כי הנהג עצר או לא עצר לפני קו העצירה.

יתרה מזו, ב"כ המאשימה בחקירותו הנגדית לא הצליח לעורר את טענת הנאשם כי מדובר בצומת בעל תנועה ערזה וכי לא ניתן שלא עצר לאור בלימת הרכב שלפניו.

הדו"ח שבפני אינו מפורט די כדי ללמידה ממנו האם הנהג עצר בנקודת זה או אחרת, אם בכלל. עם זאת, מצוין כי הראות טוביה.

לצד האמור, הנאשם ציין כי במקום נכח שני שוטרים בעוד הוגה בפניי שוטר אחד. אני סבור כי אם הייתה מובאת בפניי גרסתו של השוטר הנוסף שנכח במקום, ניתן היה להתרשם מנסיבות המקירה באופן מדויק יותר.

אני מניע מלקבוע נחרצות בעניין אמינות השוטר שבפני. בחרתי להעדיף את גרסתו של הנאשם כפי שהובאה בפניי בבית המשפט ונתקבלה בתוכן בקשרו לביטול דו"ח. הנאשם, עקי בטענותיו ואמין בעני.

בקלול כל האמור, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המצוירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדן הצדדים